

DAGSORDEN FOR FORUM FOR FORSKNINGSDEKANER 11. DESEMBER 2018

Sted: Møterom 2, 10. etg., Lucy Smiths hus

Tid: Torsdag 11. desember kl. 09.00-11.30

FFD:EU-forum

EU-SAK 1/18. MSCA-IF ^v/ Thorbjørn Nordbø, HF (20 min)

Bakgrunn: HF har i to år arrangert workshop for potensielle eksterne søkere til MSCA-IF. Begge med i underkant av 30 deltakere. Gjennomgang av opplegget med å finne søkere, workshopen, og videre oppfølging av søkere frem til de sender inn søknaden

SAK 63/18. Nytt fra forskningsdekanene ^v/ forskningsdekanene (20 min)

Bakgrunn: Runde rundt bordet om nytt fra forskningsfeltet ute på enhetene

Diskusjonssaker:

SAK 64/18. Veikart for forskningsinfrastruktur – mandat, organisering og prosess ^v/ Per Morten Sandset (15 min)

Bakgrunn: Jfr. UiOs årsplan 2019-2021 skal UiO utarbeide et rullerende veikart for forskningsinfrastruktur, inkl. veikart for livsvitenskap for å sikre en strategisk utvikling av Livsvitenskapsbyggets funksjon som vert for store kjernefasiliteter. Forskningsinfrastruktururvalget har diskutert mulig prosess og organisering i sine møter 5.10. og 12.11. I notatet (ettersendes) foreslås mandat, organisering og prosess samt spørsmål for diskusjon. Forskningsdekanene bes om tilslutning til fremlagte notat med evt. innspill.

SAK 65/18. Senterpolitikk ved UiO ^v/ Åse Gornitzka (40 min)

Bakgrunn: Retningslinjene presenteres for driften av sentre ved UiO. I første omgang legges det frem løsninger og prinsipper knyttet til noen sentrale interne utfordringer når det gjelder organisering/styring, finansiering, bygg og andre teknisk-administrative forhold som berører SFFene. Saken ble første gang diskutert på et felles styre- og dekanseminar i Baroniet Rosendal 7-8. mai 2018, og siden fulgt opp på dekanmøtet 3. oktober. Notat vedlagt.

Pause 10 min

SAK 66/18. Hvordan forholder UiO seg til DORA-erklæringen ^v/ Åse Gornitzka (25 min)

Bakgrunn: [Forskningsrådet har signert DORA-erklæringen](#) og stiller seg dermed bak prinsippet om at søkeres faglige kvalifikasjoner og kvaliteten til oppnådde resultater skal vurderes på et bredere grunnlag enn hvor forskerne publiserer. DORA trekkes fram som viktig i de nasjonale retningslinjene for åpen tilgang som ble lansert av KD i fjor. Gitt diskusjonen i høst og at UiO ikke har signert, hvilke refleksjoner har FFD over innholdet i DORA-erklæringen – runde rundt bordet.

Orienteringssaker:

SAK 67/18. Policy for åpen forskning ^v/ Hanne Graver Møvig, UB (10 min)

Bakgrunn: Forskningsrådet skal lage en [helhetlig policy for åpen forskning](#). I policyen vil det legges vekt på tre sentrale temaer: åpne forskningsprosesser, åpen innovasjon og involvering og folkeforskning. Relevante miljøer kan sende innspill til Forskningsrådet fram til 1. februar 2019.

SAK 68/18 Sosial innovasjon v/ Ellen Rees, HF (10 min)

Bakgrunn: Leder av arbeidsgruppen for sosial innovasjon, professor Ellen Rees (HF), orienterer om arbeidsgruppens mandat og status for arbeidet hittil. Midlertidig rapport vedlagt.

Eventuelt:

SAK 69/18.

Fint med innspill på saker til kommende møter.

Aktuelle orienteringer:

-

Kommende møtedatoer avsatt våren 2019

Tirsdag	22. januar	Fellesmøte med FFF
Mandag	11. februar	
Mandag	18. mars	
Mandag	8. april	
Mandag	6. mai	
Mandag	3. juni	

Til Forum for Forskningsdekaner

Sakstype: Diskusjonssak
Møtedato: 11. desember 2018
Notatdato: 28. november 2018

Arkivsaksnr: Sak 64 /18

Senterpolitikk for UiO

Bakgrunn

I notatet presenteres retningslinjer for driften av sentre ved UiO. I første omgang legges det her frem løsninger og prinsipper knyttet til noen sentrale interne utfordringer når det gjelder organisering/styring, finansiering, bygg og andre teknisk-administrative forhold som berører SFFene.

Dette notatet følger opp:

- 1) Diskusjonene fra felles styre- og dekanseminar i Baroniet Rosendal 7-8. mai 2018. Her ble en oppsummering av hovedpunkter i UiOs erfaringer gjennom 15 år med Center of Excellence (CoE) lagt fram og diskutert. Med bakgrunn i en kartlegging av utfordringer knyttet til senterdrift, basert på innspill fra senterledere og fakulteter, ga diskusjonen i styreseminaret råd om at det måtte lages tydelige retningslinjer sentralt og at disse må følges opp.
- 2) Diskusjonssak fra dekanmøtet 3. oktober 2018. Innspill fra diskusjonen er bygget inn i notatet.

Vedlegg:

- Senterpolitikk – saksgang frem til styremøtet

Senterpolitikk for UiO

Senterordninger er i dette policy-notatet definert som virkemidler som bidrar til å etablere organisasjonsenheter for fremragende forskning, forskningsbasert innovasjon eller fremragende utdanning basert på betydelig ekstern senterfinansiering. Det representerer prioritering og konsentrasjon av ressurser og selektivitet og konkurranse i rekruttering. Norske senterordninger er svært viktig for Universitetet i Oslo. Vi har hittil totalt 40 % av de 44 sentre som er tildelt på grunnlag av faglig kvalitet alene gjennom Norges forskningsråds ordning med Senter for fremragende forskning (SFF). UiO har i mindre grad har lyktes innen Forskningsrådets ordning for forskningsbasert innovasjon (SFI) som krever industriinvolvering. I tillegg kommer de sentre som er etablert for fremragende utdanning. Mer tematiske sentere er dessuten etablert innen miljøvennlig energi, og flere slike typer tematiske sentere er på trappene.

Dette notatet omhandler en politikk for Sentere for fremragende forskning, men med tiltak som har implikasjoner for andre senterdannelser.

UiOs SFF-er:

SFF-runde	Levetid	SFF	Ansvarlig	Fakultet	Institutt
SFF I	2003-2013	Centre for Molecular Biology and Neuroscience	Ottersen	MED	IMB
	2003-2013	Physics of Geological Processes	Feder/Jamtveit	MN	GEO
	2003-2013	Centre of Mathematics for Applications	Winther	MN	IMA
SFF II	2007-2017	Centre for Immune Regulation	Sollid	MED	IKM
	2007-2017	Centre for Cancer Biomedicine	Stenmark	MED	IKM
	2007-2017	Centre for the Study of Mind in Nature	Fricke/Gjelsvik	HF	IFIKK
	2007-2017	Centre for Ecological and Evolutionary Synthesis	Stenseth	MN	IBV
	2007-2017	Centre for the Study of Equality, Social Organization and Performance	Moene	SV	ØI
	2007-2017	Centre for Theoretical and Computational Chemistry	Helgaker/Ruud (UIT)	MN	KI
SFF III	2013-2023	Centre for Multilingualism in Society Across the Lifespan - MultiLing	Lanza	HF	ILN
	2013-2023	Centre for the Study of Legitimate Roles of the Judiciary in the Global Order	Føllesdal/Ulfstein	JUR	
	2013-2023	Norwegian Centre for Mental Disorders Research	Andreassen	MED	IKM
	2013-2023	Centre of Earth Evolution and Dynamics	Torsvik/Gaina	MN	GEO
SFF IV	2017-2027	Centre for Cancer Cell Reprogramming	Stenmark	MED	IMK
	2017-2027	Hybrid Technology Hub	Krauss	MED	IMB
	2017-2027	Hylleraas Centre for Quantum Molecular Sciences	Helgaker/Ruud (UIT)	MN	KI
	2017-2027	Rosseland Centre for Solar Physics	Carlsson	MN	ITA
	2017-2027	Centre for Interdisciplinary Studies in Rhythm, Time and Motion	Danielsen/Jenseni	HF	IMK
	2017-2027	Porous Media Laboratory	NTNU (UiO partner)	MN	GEO/FYS

Senterordningene er etablert som et virkemiddel for å heve kvaliteten på norsk forskning, høyere utdanning og innovasjon, og for å utvikle forskningsinstitusjonene. Forskningsrådet har en forventning om at SFFene skal sørge for flere fremragende miljøer ved norske institusjoner og forventer at sentrene ivaretas etter endt senterperiode. Fra et institusjonelt ståsted er det, ikke minst fordi institusjonene totalt sett dekker mer enn halvdel av finansieringen, en tydelig forventning om at sentrene skal gi varige institusjonelle effekter. Dette betyr i sum at sentrene ikke nødvendigvis integreres i institusjonen som permanente enheter, men at sentrene og instituttene benytter de store ressursene de tildeles fra Norges forskningsråd og vertsinstitusjonen til å utvikle varige, sterke miljøer som gir tydelige ringvirkninger i institusjonen.

Sentrene gis betydelige ressurser, noe som gir store faglige utviklingsmuligheter. Dette må ivaretas både av senter og institusjon. SFFene er altså et virkemiddel som forutsetter at trekk ved organiseringen påvirker aktivitetens kvalitet – gir høy forskningskvalitet, produktivitet, tiltrekker seg og konsentrerer ressurser og er organisatorisk robust (gir «godt styresett»), og ikke minst har effekter utover et senteres virketid og utover den aktiviteten som foregår innen et senteres rammer.

Foreløpige resultater av SFFene ved UiO

Gjennomgangen av hva UiOs SFFer har oppnådd viser at ordningen har lyktes med dette, men at det også er utfordringer i håndteringene av disse sentrene.¹ Forskningspolitiske signaler tilsier at UiO vil nyte godt av ulike typer senterordninger i de kommende ti-år. Det betyr at; a) Det blir viktig å legge best mulig til rette for samvirket mellom senter og institusjon. b) Vi i enda større grad bidrar til å utnytte de sentrene vi klarer å få finansiert i en steinhard nasjonal konkurranse til å utvikle UiO. c) Vi tar vare på aktiviteter, kultur, nettverk, internasjonal synlighet og «omdømme» som sentrene bidrar med.

SFFene har et spesielt ansvar for å levere på høyeste nivå. Informasjonen samlet inn fra UiOs SFFer viser at sentrene bidrar sterkt til universitetet og til forsknings-Norge. Det kan alltid stilles spørsmål om hva dyktige forskerne involvert hadde oppnådd uten senterbevilgning, men totalinntrykket er meget godt. Likeledes kan det diskuteres om en forsker får ERC-tildeling eller andre tildelinger på grunn av SFF, eller om SFF-tildelingen nettopp kom på grunn av allerede sterk forskningskvalitet synliggjort eksempelvis gjennom ERC.

Sentrene utvikling preges av en stor grad av faglig fornyelse og utvikling innen de ulike forskningsområdene. Dette får sin tydelige anerkjennelse og kommer til uttrykk gjennom en rekke ERC- og FRIPRO-tildelinger, nasjonale- og internasjonale priser samt rekruttering av nye, fremragende forskningstalenter både fra inn- og utland. Samtidig viser kartleggingen at SFFene er arnesteder for flere andre typer sentere.²

¹ Se kartleggingen av SFF/SFI-ordningen ved UiO, «Mot en tydeligere senterpolitikk», presentert i styreseminaret i Baroniet Rosendal 7-8 mai 2018.

² Eksempelvis er det etablert flere K.G. Jebsen sentere ved Medfak, og et nytt senter for fremragende undervisning (SFU) ved Matnat.

Retningslinjer for Sentere for Fremragende Forskning

1. Organisasjon og styring

Premissene for et SFF er at det etableres som en egen organisatorisk enhet – sentrene har altså andre organisatoriske rammer for virksomheten enn det andre større forskningsprosjekter eller andre eksternt finansierte prosjekter har.³ SFFer er med andre ord et virkemiddel for eksellens som legger til nye organisasjonsheter til eksisterende enheter ved UiO.

Det å få et SFF tilfører i utgangspunktet en ytterligere tematisk spesialisering (horisontalt), og det er en utfordring å finne den mest fruktbare plassering av SFFene i den vertikale organisasjonsstrukturen. Det er heller ikke uten videre gitt hvordan SFFene best styres og utvikles. SFFer øker den organisatoriske kompleksitet til UiO – et UiO som i utgangspunktet er uhyre kompleks og med stort mangfold i organisasjons- og styringsstruktur. De samlede erfaringene fra våre SFFer tilsier at sentre som hovedregel bør plasseres så nær det operative nivået som mulig for å få den positive samspillseffekten mellom vertsenhet og senter som CoEs har et stort potensiale for å utløse. For å sikre gode kommunikasjonslinjer, gjensidig forpliktelse, og forutsigbarhet mellom senter og vertsenhet er det viktig at det er gjensidig representasjon i styringsorgan. Hvordan dette gjøres, vil måtte variere ved vårt mangfoldige universitet.

Erfaring tilsier at tverrfaglige sentre med stor deltakelse fra flere institutter bør ha en robust arena hvor senterleder og instituttleder møtes jevnlig. Med andre ord ser sterk og jevn dialog ut til å ha stor betydning for daglig drift av sentre og samvirke mellom senter og nære faglige omland. En balansegang mellom SFF-autonomi og hensyn til institusjonell «helse» tilsier samsvar mellom mål for SFF og vertsinstitusjonen. Dette er sentre som skal være en del av eksisterende og dynamiske fagmiljøer gjennom mange år og hvor institusjonen «investerer» tungt med basismidler. Uten denne formen for organisatoriske koblinger vil man kunne både komme opp i «gjøkungeeffekter» eller få sentre som lever isolerte, parallelle liv. Dette vil ikke minst kunne redusere usikkerhet rundt spørsmålet om innfasing når senterets eksterne finansiering går ut. Dette er spørsmål og premisser som må avklares tidlig i et SFFs livssyklus – det vel si allerede på søknadsstadiet.

Det er ingen tvil om at utfordringene øker betydelig når sentrene blir radikalt tverrfaglige, når for eksempel fakultetsgrenser krysses. Igjen er det viktig med tett og jevn dialog mellom de sentrale sentermedlemmene, og institutter og fakulteter involvert. Denne dialogen bør starte under søknadsskriving. Det kan her vurderes om det vil være hensiktsmessig å legge et senter til fakultetsnivå, men den faglige oppfølging må uansett involvere instituttene tett.

³ Forskningsrådet har utarbeidet egne krav og retningslinjer for SFF-er. Disse ligger som vedlegg til kontraktene. Forskningsrådets krav og retningslinjer, som omhandler blant annet styre og ledelse, bemanning og forskerutdanning, samt finansiering, gir føringer som må hensynas i UiOs egen senterpolitikk. Se: *Vedlegg til alle SFF-kontrakter med Forskningsrådet, Krav og retningslinjer SFF IV:* https://www.forskningsradet.no/prognnett-sff/Sentrale_dokumenter/1224067001860

UiOs anbefalte politikk for organisering og styring av Sentre for fremragende forskning:

Sentere som i all hovedsak er UiO-fakultetsinterne:

- a) **Sentere legges til et institutt som er vertsenhet**
- b) **Gjensidig forpliktelse sikres gjennom instituttinvolvering i styret på senteret og ved at senterleder inngår i relevant ledergruppe ved vertsinstituttet**
- c) **Dialog med andre involverte institutter sikres ved en arena der senterleder og involverte instituttledere møtes jevnlig**
- d) **Når søknad planlegges skal antatt vertsinstitutt, men og andre institutter, involveres fra dag én. Hvordan sentret skal inngå i institutt/fakultets-strukturen etter endt periode, altså «Etterlivet», skal være gjenstand for dialog mellom fagmiljø og institutt i en tidlig fase, fortrinnsvis allerede i søknadsprosessen.**

For sentere som krysser fakultetsgrenser og er radikalt tverrfaglige gjelder tilsvarende retningslinjer. Dog kan tilknytning på fakultetsnivå vurderes. Likefult må punktene b), c), d) og e) ivaretas. En tydelig forventningsavklaring knyttet til karriereutfordringer og innfasingsproblematikk må gjøres under etableringen av senteret, fortrinnsvis under utviklingen av søknaden.

2. Finansiering

Senterordningene er spleiselag. De er initiert ved at NFR etablerer en konkurransearena. En betydelig del av finansieringen kommer fra selve senterordningen. I tillegg er det store forventninger om egenandeler fra de deltakende institusjonene, men også via annen ekstern finansiering hvorav NFR og EU representerer de viktigste kildene. Vertsinstitusjonen forventes å bidra med både in-kind og in-cash ressurser, noe som også utfordrer instituttene med UiOs organisering av ressursfordelingen mellom institutt, fakultet og sentralt nivå. Totalt vet vi at institusjonene legger inn mer enn halvparten av ressursene i SFFene. Dermed er en viktig forutsetning at institusjonens interesser også ivaretas godt.

Videre må det skilles mellom de bidragene senteret tildeles i senterets levetid og de ressursene som legges inn for at kompetansen som utvikles i senterets levetid kan utvikles videre når senteret er lagt ned.

UiOs anbefalte politikk for finansiering av sentre for fremragende forskning:

- **UiO sentralt bidrar med 2 mill. per år i senterperioden**
- **Fakultet/institutt bidrar med et definert antall KD-stillinger og eventuelt in-kind forskertid**
- **UiO sentralt tar en tydelig og definerende rolle ved budsjettering for tverrfakultære sentere**

3. Bygg og areal

Samlokalisering er ofte å foretrekke for å hente ut faglige synergier.⁴ Å finne lokaler tar ofte lang tid. I SFF IV var Eiendomsavdelingen og fakultetsnivået koblet tidlig inn til tross for at det er utfordrende å begynne arbeidet før tildeling. Målet er en arbeidsform som korter ned både tidsbruk og kostnader knyttet til å finne og klargjøre arealer.

Fakultets- og instituttledelse må ansvarliggjøres tidlig i prosessen og en tydelig forventningsavklaring er påkrevd. Pr i dag er arealkostnadene forbundet med etableringene av senteret til dels alt for store. Det er også et behov for å synliggjøre kostnader til internhusleie i en tidlig fase av arealkartleggingen.

UiOs anbefalte politikk for bygg og infrastruktur

- **Fysisk struktur: hovedprinsipp er at Senteret skal 'under ett tak'**
- **Nøkternhet og realisme i utforming av lokaler og utstyr**
- **EA finansierer de rene bygningsmessige kostnader knyttet til lokalene senteret flytter inn i. Senter/verts fakultet finansierer nødvendig infrastruktur samt følgekostnader ved flytting etc.**
- **Senter/verts fakultet finansierer løpende kostnader til husleie. Slike kostnader bør innarbeides i senterets budsjett.**

4. Etterliv

Den store utfordringen er knyttet til SFFenes etterliv. Målsetningen med SFF ordningen sett fra UiOs ståsted må være å bygge robuste internasjonalt ledende forskningsmiljøer som preger institusjonen også etter endt senterperiode. Dette innebærer ikke nødvendigvis at senteret består som sådant, men at den faglige effekten høstes og videreføres på en eller annen måte. Samtidig kan selvfølgelig ikke alle senterets medarbeidere sikres videre kontrakt betalt av basis. Senterets videreføring må baseres på en blanding av interne ressurser og betydelig ekstern finansiering. Sentrene skal utvikle talenter, men de bør være av en kvalitet som gjør dem attraktive ved andre institusjoner nasjonalt og ikke minst internasjonalt. Det er ikke et mål å beholde alle talentene ved UiO. Likevel er et sentralt virkemiddel ved innfasing av senteret et antall nyrekrutteringer til fagmiljøet. Dette vil ivareta en fraksjon av talentene som utvikles.

⁴ I Forskningsrådets «Krav og retningslinjer til SFF IV» heter det: «Som hovedregel skal et senter bestå av samlokaliserte forskergrupper.». Dessuten understreker retningslinjene at institusjonen skal: «...stille egnende lokaler til rådighet for dette så raskt som mulig, og senest innen ett år fra kontraktinngåelse.»

Tidligere ble 2 millioner tildelt vertsfakultetet også etter senterets periode var over. Dette ga en overføring av ressurser fra HumSam-fagene til MedNat-fagene som ikke er ønsket. Derfor må midler til videreføring innen dagens budsjett-tenkning sikres fra fakultet og institutt. Dette krever en sterk forankring av senterne i fagmiljøene og i instituttene og fakultetenes strategier og tenkning.

UiOs anbefalte politikk for sentrenes etterliv:

UiOs senterpolitikk anbefaler tre hovedvirkemidler for videreføring av sentrene:

- **Senteret forventes å benytte senterperioden til å bygge opp eksternt finansiert aktivitet som det viktigste elementet i videreføringen av senteret.**
- **De involverte institutter styrker fagområdene involvert ved at en eller flere (dog definert) vitenskapelige stillinger lyses ut i senterets virkeperiode. Stillingene dekkes av senteret i senterets levetid. Deretter dekkes dette av instituttet.**
- **Fakultet bør vurdere tildeling av driftsmidler i en periode etter utløp av senterperioden, for å sikre en gradvis overgang til eksternt finansiert drift av senteret.**

5. Administrativ tilrettelegging

Fremragende forskning fordrer gode administrative rutiner, systemer og ikke minst godt personale. Vår kartlegging ved UiO avdekket til dels velfungerende administrative rutiner og systemer, men også administrative rutiner og systemer som har potensial for forbedring. Det er spesielt viktig å sørge for at vi finner frem til gode løsninger for våre eksisterende og fremtidige tverrfaglige sentre. Denne type sentre har noen særskilte praktiske utfordringer knyttet til administrative systemer som eksempelvis SAP, reiseregninger, IT drift, forskningsstøtte og ePhorte. Sentrene har god administrativ støtte i senterperioden. Denne støtten må i tilstrekkelig grad ivaretas av institutt og fakultet når senterperioden er over.

For å sikre løsninger og prinsipper som vil avhjelpe utfordringer hos eksisterende sentre, er det etablert en administrativ «Task force». Løsningene og prinsippene denne arbeidsgruppen kommer frem til, skal dessuten gi tydelighet for fagmiljøer som involverer seg ifm nye utlysninger. Budsjettering av tverrfaglige sentre er en viktig problemstilling for arbeidsgruppen.

Administrativ tilrettelegging:

- **Den administrative «Task force» aktiveres ved hver utlysning, og vil bidra til at utfordringer løses raskt.**
- **Det skal utarbeides en felles nettside for UiOs sentere (www.uio.no/senter). Nettsidene skal synliggjøre at sentrene er UiO-sentre, og skal kunne brukes i ekstern kommunikasjon.**
- **Tverrfaglige sentra skal ha mulighet til flere prosjektkoder. Dette skal sikre oppfølging av sentret samlet, oppfølging av påvirkning på det enkelte institutts økonomi samt sørge for en enkel økonomirapportering. Målet er et godt grep om sentrenes totaløkonomi og sikre at fagligstrategiske prioriteringer gjøres ut fra et korrekt grunnlag.**
- **Det skal utvikles felles IT-løsninger, som sørger for enhetlige oversikter. Det skal etableres løsninger som sikrer at en og samme person kan fremkomme med ulike roller på ulike enheter i deler av sin stilling.**

6. Sentere hvor UiO ikke er vertsfakultet

UiOs forskere er også med i SFF-sentere hvor vi ikke er vertsfakultet. Her er fortsatt retningslinjene knyttet til budsjettering og involvering av våre enheter i planleggingen gyldige.

7. Overføringsverdi til andre typer eksternt finansierte senterordninger

SFF-ene er spesielt viktige for en institusjon med UiOs karakter og disse retningslinjene er derfor utviklet som en politikk for disse. Andre sentere er også viktige for UiO, og det er eksempelvis et mål å lykkes bedre med Sentere for forskningsbasert innovasjon. Likevel må retningslinjene vurderes for disse og andre sentere. Spesielt knyttet til involvering i ledergrupper og økonomiske bidrag etc. Noen senterordninger har langt mindre økonomiske rammer, og det vil da ikke være naturlig med involvering i styre og ledelsesgrupper på samme måte.

Sosial innovasjon ved UiO – bakgrunnsnotat for workshop-deltakerne

1. Innledning

UiO er det eneste norske universitetet på Thomson Reuters rangering av Europas 100 mest innovative universiteter. Det er også landets ledende forskningsuniversitet, med Norges bredeste studietilbud. I en verden hvor innovasjonsbegrepet er i en tydelig utvikling opplever institusjonen likevel at fagmiljøene har en vei å gå for å hente ut det faktiske potensialet for innovasjon¹. Rektoratet har derfor nedsatt en arbeidsgruppe for å kartlegge dette potensialet. Målet er å ruste UiO for en ny innovasjonsvirkelighet som raskt er i ferd med å ta form.

En bred glidning i forståelsen av innovasjon har de senere årene funnet sted, kjennetegnet av en overgang fra et klassisk til et mer progressivt innovasjonsbegrep. Mens man tidligere har tenkt at innovasjon først og fremst dreier seg om kommersialiserbare produkter og patenter, er det i dag mye som tyder på at såkalt *sosial* innovasjon som går på tjenester og prosesser kan være enda bedre egnet til å løse komplekse samfunnsutfordringer. Hvis UiO skal lykkes i å bli et av de mest innovative universitetene i verden er det viktig at vi dyrker fram alle typer innovasjon innenfor alle disipliner og på tvers av enheter og disiplinene, samt med omverdenen.

Universitetets bidrag til innovasjon kan være direkte gjennom kommersialisering av forskningsresultater fra ansatte og studenter eller utvikling av nye læremetoder, behandlingsformer og tjenester. Det største bidraget til innovasjon skjer imidlertid ofte indirekte ved at ideene blir tatt i bruk av andre.

I denne rapporten gir vi først en kort redegjørelse for noen nøkkelbegreper og bakgrunn for UiOs potensial for innovasjon, samt spørsmålene vi vil at workshop-deltakerne skal forholde seg til. I rapportens del 2 gir vi noen konkrete eksempler på vellykket sosial innovasjon fra flere ulike disipliner.

Begrepsavklaring: formidling – impact – innovasjon

Formidling er ved siden av forskning og undervisning kjent som en av universitetets lovpålagte kjerneoppgaver. Formidling (eng «dissemination») innebærer ulike former for spredning og tilgjengeliggjøring av forskningsbasert kunnskap for et bredere publikum utenfor akademien.

Impact handler om hvordan forskning påvirker samfunnet; det er påviselig endring innenfor områder som kultur, økonomi, miljø, helse, politikk, samfunn, teknologi, og opplæring. Det er et komplekst fenomen basert på mange ulike, ofte ikke-lineære prosesser.

For at vi skal kunne snakke om *innovasjon*, må det dreie seg om at noe nytt er skapt som også er tatt i bruk. Tradisjonelt har man tenkt at innovasjon er en form for impact som springer mer eller mindre direkte ut fra forskning i form av prototyper, produkter og patenter. I økende grad

¹ <https://www.reuters.com/article/us-innovative-stories-europe/europes-100-most-innovative-universities-idUSKCN0Z00CT>

ser vi imidlertid at innovasjon er mangefasettert og nettverks-orientert. Universitetets bidrag til innovasjon er derfor mer enn bare tradisjonell kommersialiserbar innovasjon.

Arbeidsgruppas ikke-uttømmende kartlegging bekrefter at det allerede skjer svært mye innovasjonsvirksomhet ved UiO, også innenfor området *sosial innovasjon*. Denne virksomheten favner alle fakulteter og enheter, i en grad få egentlig er klar over. Kartleggingen er i sum en kraftfull bekreftelse både på omfanget og styrken i den sosiale innovasjonen ved UiO.

Arbeidsgruppa fikk inn langt flere gode eksempler fra enhetene enn dem som her er blitt løftet fram, både på avsluttede prosjekter og igangsatte prosjekter med et stort innovasjonspotensial. UiO ser ut til å være godt rustet til å levere på det samfunnet i årene framover allerede har signalisert at det trenger av sosial innovasjon.

UiOs definisjon av «innovasjon»

Det er arbeidsgruppas overbevisning at UiO trenger en forståelse av innovasjon som har rom for og inviterer til sosial innovasjon. Vi foreslår derfor denne nye definisjonen, som tar høyde både for den nye innovasjonsvirkeligheten som tar form rundt oss og den allerede fungerende innovasjonen i UiOs fagmiljøer:

Innovasjon er prosessen som leder til et nytt eller forbedret produkt eller tiltak som vil forbedre tjenester eller løse samfunnsmessige behov. Det handler om å tilføre samfunnet verdi enten konkret eller for eksempel gjennom effektivisering av prosesser.

Den foreslåtte justeringen innebærer i praksis å fjerne ordet «økonomisk» fra UiOs eksisterende definisjon, slik at definisjonen ikke setter likhetstegn mellom det som umiddelbart har økonomisk verdi og det som er samfunnsmessig verdifullt.

De fleste av våre eksempler på sosial innovasjon er utviklet med utgangspunkt i det som er faglig interessant, uten kommersielle betraktninger. Ikke desto mindre har de fått til dels enorme økonomiske konsekvenser, fra den norske petroleumsretten til analyser av Telenors innovasjonspraksis, uten egentlig å gi noen økonomisk avkastning til det miljøet som i sin tid utviklet den innovasjonen det er snakk om.

UiOs faglige kvalitet

Det er en tydelig sammenheng mellom faglig kvalitet og innovasjonskraft, viser nyere forskning. Vår kartlegging illustrerer det poenget godt: de enkeltpersonene og gruppene som kan skilte med vellykket sosial innovasjon plasserer seg også i forskningsfronten på sine felt. Og de finnes i alle UiOs fagmiljøer.

Innovasjon er kunnskap som tas i bruk. Jo bedre kunnskap som produseres, gjennom forskning på internasjonalt toppnivå, jo større er muligheten for at denne kunnskapen også vil tas i bruk ute i samfunnet. UiO er det universitetet som har flest Sentre for fremragende forskning og som også har jevnt over høyest andel publisering på det høyeste nivået i det

nasjonale publiseringssystemet. UiO henter mye prosjektfinansiering innenfor EUs Horisont 2020-program og særlig fra EU-systemets mest prestisjefylte konkurranse, European Research Council (ERC) grants.

UiO har i tillegg en høy andel av Norges forskningsråds (NFR) Toppforsk-tildelinger og gjør det godt i tildelingene av Unge forskertalenter. UiOs andel av NFRs tildelinger av midler til Sentre for innovasjon (SFI) er samtidig en utfordring; selv om den er økende, er UiOs potensial i realiteten så stort at denne uttellingen bør bli langt større.

UiOs bredde og tverrfaglighet

En del av UiOs potensiale for innovasjon synes å ligge i selve den store faglige bredden institusjonen har. Det er påfallende at flere av UiOs mest vellykkede eksempler på sosial innovasjon er de som i størst mulig grad benytter seg av mulighetene som ligger i bredden og tverrfagligheten, for eksempel RITMO, som gjennom å koble musikkvitenskap, psykologi, informatikk og medisinsk forskning bidrar til behandling av pasienter med ADHD og Alzheimers, og HISP, der informatikkssystemer anvendes inn mot samfunnshelse i utviklingsland og verden over.

Tverrfaglighet gir muligheter for å utvikle ny kunnskap, særlig i forbindelse med de globale utfordringene er det viktig med kunnskap på tvers av tradisjonelle fagdisipliner. Som League of Leading Research Universities (LERU) har påpekt, besitter forskningsintensive universiteter som UiO en unik mulighet til å bringe sammen kunnskap fra forskjellige disipliner. I rapporten fra UiOs Strategic Advisory Board fra 2013, skriver panelet: “UiO needs to develop a broader and deeper understanding of interdisciplinarity, including its societal aspects.”

Spørsmål til workshop-deltakerne

For å hente ut det eksisterende potensialet i årene framover trenger UiO gode virkemidler. Vi inviterer et utvalg av interne og eksterne aktører til å være med på en diskusjon om disse kjernespørsmålene:

- Hvilke arenaer trenger vi for å øke samarbeid innen sosial innovasjon med eksterne partnere?
- Hvordan kan UiO synliggjøre sin forskning og øke mulighetene for at forskningsbasert kunnskap faktisk tas i bruk?
- Hvordan bør UiO legge til rette for sosial innovasjon i studietilbudet sitt og levere den kompetansen samfunnet etterspør?
- Hvilke stimuleringsordninger og insentiver for sosial innovasjon bør UiO innføre for å fungere optimalt?

2. Eksempler

Som en del av arbeidsgruppens kartlegging ble alle enheter ved UiO bedt om å melde inn gode eksempler på sosial innovasjon. Blant de mange eksemplene på vellykket innovasjon som kom inn har vi valgt å løfte fram et utvalg. De er valgt ut med tanke på både å vise den store faglige bredden i innovasjonsvirksomheten og illustrere i hvor høy grad UiOs miljøer allerede utfordrer den klassiske forståelsen av innovasjon, noen ganger på overraskende måter.

De 11 eksemplene vi har plukket ut viser utvikling av nye metoder, modeller, tjenester eller forskningsbasert kunnskap som er tatt i bruk først og fremst i offentlig sektor. Eksemplene er nesten alle hentet fra arbeid som er gjort de ti siste årene. Hvis vi går lenger tilbake i UiOs historie vil vi finne andre svært gode eksempler, flere av dem så etablerte at de ikke en gang lenger ses på som innovasjoner. Et godt eksempel på dette er den norske statsbudsjettmodellen, som ble utviklet av nobelprisvinneren Trygve Haavelmo og hans kolleger i det sosialøkonomiske miljøet på 1970-tallet.

1. Telenors nye innovasjonskultur

Fagmiljø: Senter for teknologi, innovasjon og kultur (TIK)

Siden 2012 har konsernet Telenor gjort store endringer i sin innovasjonspolicy. Utgangspunktet er forskning og formidling gjort av forskere ved TIK.

TIK har hatt et tett samarbeid med Telenor, hvor analyser og nytenking har inspirert til en ny og kraftig styrket innovasjonskultur i bedriften.

Til grunn for endringen ligger en fornyet og mer inkluderende forståelse av innovasjon. Forskerne fant ut at svært mye av den reelle innovasjonsvirksomheten i konsernet ikke ble fanget opp gjennom selskapets egen måte å rapportere om innovasjon på. Forskingen har vist hvor omfattende innovasjonsvirksomheten faktisk er i Telenor og ikke minst hvor den skjer: den skjer ofte nær markedet, ikke ledelsen, den er praktisk og løsningsorientert og har store positive konsekvenser.

Kartleggingen og ikke minst denne nye forståelsen av innovasjon har både skjerpet bevisstheten om medarbeidernes bidrag til innovasjon og påvirket hvordan den kan fasiliteres og stimuleres i selskapets hverdag. En ny innovasjonskultur har i praksis tatt form, med utgangspunkt i UiO-forskernes analyser.

Det er et særlig interessant case, fordi det viser at UiO med sin innovasjonskompetanse, er i stand til å lære næringslivet innovasjon.

Mer om caset:

<https://www.sv.uio.no/forskning/kunnskap-i-bruk/eksempler/forsterket-innovasjonsarbeidet-i-telenor.html>

2. Health Information Systems Programme (HISP)

Fagmiljø: Institutt for informatikk (IFI)

HISP er et globalt prosjekt for styrket helseinformasjon i utviklingsland, som startet på 90-tallet. HISP driver lokal kompetansebygging, implementeringsstøtte, forskning og har et eget ph.d.-program.

Prosjektet styres av IFI og driver utvikling av robuste helsedatasystemer i den tredje verden. Programvaren DHIS 2 (District Health Information System), som er et verktøy for innsamling, validering, analyse og presentasjon av helsedata. Det er utviklet ved hjelp av fri programvare og åpen kildekode.

DHIS 2 er et redskap for design, implementering og støtte av helseinformasjonssystemer, som er non-profitbasert og som tilbys alle mulige brukere som et kostnadsfritt globalt velferds gode.

DHIS 2 er i dag implementert i 60 land og dekker opp mot 1,5 milliarder mennesker. Prosjekt som regnes som en av Universitetet i Oslos største internasjonale suksesser og henter årlig inn rundt 80 millioner i ekstern finansiering

Mer om HISP: <https://www.uniforum.uio.no/nyheter/2013/06/uio-priser-i-2013.html>

3. SME-modellen

Fagmiljø: Senter for medisinsk etikk (SME)

SME-modellen er en enkel 6-trinns-modell som er utviklet ved SME for å drøfte vanskelige etiske dilemma i helsetjenesten. Modellen, som ble lansert i første versjon i 2000, gjør det lettere å anerkjenne de ulike berørte partenes perspektiver, finne nye og bedre løsninger, jobbe tverrfaglig og få til medvirkning fra pasient og pårørende, og få til en systematisk etisk refleksjon der en bl.a. får til en grundig gjennomgang av fakta, hva man ikke vet og juridiske rammer.

Modellen brukes i dag av etikk-komiteene som er etablert ved alle norske helseforetak (spesialisthelsetjenesten/sykehusene) og er den mest brukte modellen i etikk-refleksjonsgrupper og etikk-komiteer i kommunale helse- og omsorgstjenester, f.eks. i sykehjem og hjemmetjenester. Den brukes nå også i undervisningen av bl.a. medisinstudenter og sykepleiestudenter ved flere læresteder og i flere lærebøker i medisinsk- og helsefaglig etikk. Den er også tatt i bruk i andre land, bl.a. i Danmark. Evalueringene av modellen er svært positive, og den har sitt store fortrinn i å være enkel å forstå og anvende, samtidig som den bidrar til større åpenhet og systematikk.

Mange år med forskning, undervisning, formidling og tett kontakt med helsetjenesten ligger bak utviklingen av modellen, og evalueringsforskning har vært viktig for å vite at den fungerer i praksis. Arbeidet er finansiert av en fast årlig bevilgning fra Helse- og omsorgsdepartementet til SME (for å understøtte systematisk etikk-arbeid i helsetjenesten).

Modellen og mer info om systematisk etikk-arbeid i helsetjenesten finne bl.a. på <https://www.med.uio.no/helsam/tjenester/kunnskap/etikk-helsetjenesten/praksis/>

4. Avhørsmetoden Kreativ

Fagmiljø: Senter for menneskerettigheter (SMR), i samarbeid med Psykologisk institutt (PSI)

Birgitte Tengs-saken utløste en snuoperasjon i norsk politi fra slutten av 1990-tallet. I avhør av mistenkte gikk politiet fra en tilnærming hvor en søkte å få fram tilståelser til å innføre en ny metodikk basert på psykologisk forskning fra minnep psykologi (kognitiv-, retts-, beslutnings-, og sosialpsykologi) som er i tråd med prinsippet om uskyldspresumpsjon.

Denne tankegangen ble utviklet i Asbjørn Rachlews doktorgrad «Justisfeil ved politiets etterforskning: Noen eksempler og forskningsbaserte mottiltak» (UiO, 2009). Den nye avhørsmetodikken bygger på den britiske etterforskningsintervju-metodikken (investigative interviewing) og er innrettet for å unngå ulike kognitive fallgruver (heuristics and biases), og er videreutviklet med prosedyrer for testing av alternative hypoteser, aktivt søking etter uskyld og strategisk bevisbruk.

Innovasjonen i arbeidet handler om hvordan Kreativ kan brukes i torturforebygging og motvirke justisfeil, samt styrke rettferdig rettergang og dermed rettsstats-agendaen nasjonalt og internasjonalt. Dette har resultert i bilateralt samarbeid med et økende antall politistyrker og land som i neste omgang har kulminert i en prosess for å utvikle internasjonale (FN) retningslinjer for avhør. Dette arbeidet er enestående i internasjonal sammenheng. Vi har til gode å komme over andre tilfeller der et senter for menneskerettigheter og politiet samarbeider like tett om fagutvikling nasjonalt og internasjonalt.

I rapporten til FNs spesialrapportør mot tortur til Generalforsamlingen i 2016 anbefalte han FN å utvikle globale retningslinjer for politiavhør. Her trekkes den norske avhørsmetodikken frem som 'best practice'. Arbeidet med å utvikle slike FN standarder for avhør er nå i gang og SMR utgjør sammen med Association for the Prevention of Torture, Genève (ATP) og Anti-Torture Initiative ved Center for Human Rights & Humanitarian Law, Washington College of Law (ATI) koordineringsgruppen for dette arbeidet.

5. Samtavla/Talkwall

Fagmiljø: Institutt for pedagogikk (IP)

Samtavla /Talkwall - et nettbasert verktøy for å dele informasjon og utvikle kunnskap i klasserommet. Teknologien er utviklet for å vise elevene hva kritisk tenkning innebærer gjennom praktisk

deltagelse i en digital omgivelse. Verktøyet Samtavla bidrar til at elever kan trene på kritisk tenkning ved at ideer deles, kommenteres og reflekteres over i en situasjon hvor teknologi virker inn, samtidig som en lærer leder samtalen. Teknologien er lett å bruke og får flere elever til å delta i klasserommets samtaler.

Ny forskning viser at «generasjon digital» strever med å skille mellom ekte nyheter og tildekket reklame når de vurderer informasjonsflommen i sosiale medier. De legger ikke merke til hvem som har skrevet teksten og er lite kritiske til kildene. Et kritisk blikk på avsender, kontekst og troverdighet er en ferdighet som må tilegnes. Det er ingen andre verktøy av denne typen som er laget spesifikt for klasserommet, og som støtter lærere i å lede samtaler som skal føre til læring. Det er også nytt at forskjellige kilder fra nettet kan tas inn i en trygg og lukket arena. Der kan de diskuteres, slik at elevene er forberedt på å håndtere informasjonsmylderet de møter senere.

Talkwall ble tildelt utmerkelsen for månedens verktøy på Online Educa i Berlin.

Les mer:

<http://www.samtavla.no/>

<https://www.uv.uio.no/iped/forskning/prosjekter/didiac/>

6. Universitetsskolene

Fagmiljø: Institutt for lærerutdanning og skoleforskning (ILS)

Som første universitet i Norge opprettet UiO ved ILS en formell ordning med universitetsskoler, skoler som er særlig tett knyttet til universitetet. Det tredelte formålet er å styrke praksisopplæringen innenfor pedagogikk, styrke skoleforskningen samt heve det pedagogiske nivået ute på skolene.

Avtalene som ligger til grunn er rettet inn på et forpliktende partnerskap mellom universitetet og den enkelte skole, med mulighet for å søke såkornmidler til utprøving av nye ideer og læringsformer. Gjennom ordningen kan de enkelte skolene nyttiggjøre seg oppdatert pedagogisk forskning og samtidig være med på utprøvingen av nye modeller og læringsformer. Universitetsskolene blir integrert i det pedagogiske fagmiljøet på tilsvarende måte som universitetssykehusene blir det i det medisinske miljøet.

Innovasjonen i samarbeidet ligger i det symmetriske samarbeidsforholdet mellom UiO som utdanningsinstitusjon og de enkelte skolene. Til grunn for avtalen ligger et prinsipp om et likeverdig og gjensidig samarbeid, av et slag som ikke før har eksistert. Denne symmetrien, sikret gjennom likeverdig representasjon i alle styrever og råd, har skapt en helt ny grad av eierskap til samarbeidet ute på skolene og ført med seg et perspektivskifte hos skolene: mens de i tidligere samarbeidskonstellasjoner har oppfattet seg som rene mottagere av studenter, oppgir de nå at de oppfatter seg som skolebaserte lærerutdannere. Det vellykkede samarbeidet har blitt den modellen som skole- og utdanningssamarbeid skal bygges på i Lærerutvikling 2015, Kunnskapsdepartementets nye 10-årsstrategi for lærerutdanningen.

Siden det første pilotprosjektet i 2007 har en lang rekke skoler kommet til og ordningen omfatter pr oktober 2018 21 skoler.

Mer om ordningen her:

<https://www.uv.uio.no/ils/forskning/prosjekter/universitetsskoleprosjektet/universitetsskolene/>

7. Studieemnet Religiøs leder i det norske samfunnet

Fagmiljø: Det teologiske fakultet (TF)

Basert på forskning innenfor feltet interreligiøse studier har TF på oppdrag av Kulturdepartementet utviklet et etter- og videreutdanningskurs for religiøse ledere med utenlandsk bakgrunn. Kurset ble gitt første gang i 2007 og gir deltakerne anledning til å lære mer om trossamfunns rettigheter og plikter samt forholdet mellom religion og samfunn i Norge.

Kurset rommer temaer som religionsdialog, religiøst lederskap og religiøse lederes rolle som rådgiver for den enkelte. Kursets kjerne er utviklingen av en felles profesjonalitet for religiøse ledere i Norge og innholdet i kurset er utviklet i samråd med flere norske tros – og livssynsorganisasjoner, herunder både den katolske kirken, buddhistforbundet og Islamsk råd Norge.

Kurset har siden oppstart hatt 107 deltakere, som har gitt svært gode tilbakemeldinger fra kursdeltakere og andre..

Les mer:

<https://www.tf.uio.no/studier/evu/kurs/2017/relleder/>

8. Skattefunn-ordningen

Fagmiljø: Samfunnsøkonomi ved Økonomisk institutt (ØI)

Den norske ordningen med skattegevinst på investeringer i forskning er utviklet med avgjørende bidrag fra av det sosialøkonomiske miljøet ved Det samfunnsvitenskapelig fakultet.

Til grunn for innovasjonen ligger langvarig forskning med mikroøkonometriske analyser som verktøy. Forskerne bak ble invitert inn i en kommisjon som ble nedsatt i 1999, med formål om å foreslå tiltak for å fremme investeringer på forsknings og innovasjonssiden i næringslivet. Utfallet ble ordningen *Skattefunn*, som innebærer betydelige skattetrekk for investeringer av denne typen.

Ordningen omfatter per i dag ca 3 mrd kroner årlig og har høstet anerkjennelse også i utlandet. Det innovative med ordningen er at den er åpen for alle slags bedrifter, har en enkel

søknadsprosedyre, er prosjektbasert og innrettet på å stimulere bedrifter til å hente inn finansiering også fra andre kilder.

Ordningen fikk i 2014 høyeste rangering på Europakommisjonens oversikt over skatteinsentiver på forsknings- og innovasjonsfeltet.

Mer om ordningen her:

<https://www.skattefunn.no/prognett-skattefunn/Forside/1222340152188>

9. SoPlace – sosiokulturell stedsanalyse

Fagmiljø: Samfunnsgeografi ved Institutt for sosiologi og samfunnsgeografi (ISS)

Et miljø utgått fra Institutt for samfunnsgeografi har de senere årene plassert seg helt i verdensfronten på området sosiokulturell stedsanalyse. Den innovative forståelsen av steder og rom som ligger til grunn har hatt og fortsetter å ha betydelig impact i inn og utland.

Innovasjonen består i å kombinere ulike sosiale faktorer (stedenes sosiale funksjoner, plassering i maktrelasjoner etc) i en koherent metodologi for analyse av steder og rom. Metodologien er oppsummert i en kortfattet veiledning som er sendt alle landets kommuner og som blant annet ligger til grunn for viktige elementer i Groruddalssatsingen i Oslo.

Antallet prosjekter inspirert av den forskningsbaserte metodologien er økende. Minst 50 slike analyser er til nå gjort og er anbefalt av blant andre Husbanken, Vegvesenet og Helsedirektoratet. Metodologien har vakt stor oppsikt også i utlandet.

10. Standardkontraktene for norsk petroleumsvirksomhet

Fagmiljø: Nordisk institutt for sjørett (NIFS)

Til grunn for norsk petroleumsvirksomhet ligger stabile og forutsigbare rammevilkår, sikret gjennom en særnorsk petroleumsrett. En avgjørende bestanddel i denne er standardkontraktene for utbygginger på norsk kontinentalsokkel, som professor Knut Kaasen har vært hovedarkitekten bak.

Det innovative ved denne delen av norsk petroleumsrett er graden av standardisering, dvs. at alle kontrakter i hovedtrekk er svært like. Det skaper i seg selv transparens og ryddighet, av en karakter som er få andre oljenasjoner forunt. I tillegg kommer selve innholdet i kontraktene, som er fokusert på en balansering av leverandørenes økonomiske interesser, på effektiv prosjektstyring og vektlegging av det reelle innholdet i hver enkelt avtale: teknisk utførelse, byggetid, pris og leveringsvilkår.

Standardkontraktene har bidratt sterkt til å sikre god inntjening og stabile rammevilkår for oljeindustrien og redusere transaksjonskostnader i denne. Så vellykket har kontraktene vært at

de har blitt brukt også i store prosjekter på land, slik som Hovedflyplassen på Gardermoen, faktisk bygget med offshorekontrakter utviklet i dette UiO-miljøet.

11. Innovasjonsprisen 2018: Anne Danielsen og Alexander Refsum Jensenius

Fagmiljø: Institutt for musikkvitenskap (IMV)

Tildelingen av UiOs egen innovasjonspris til de to HF-forskerne Anne Danielsen og Alexander Refsum Jensenius er en særlig god indikasjon på hvor stor bredden i UiOs innovasjonsarbeid faktisk er blitt. I skjæringsfeltet mellom tradisjonell musikkforskning, psykologi og bevegelsesstudier har miljøet de to sammen leder drevet fram en rekke ulike innovasjoner og fikk tildelt prisen med denne begrunnelsen:

Blant flere sterke søknader var priskomiteen helt klar på at denne nominasjonen er i en særklasse hva gjelder kreativitet, vitenskapelig styrke og tverrfaglighet. Den internasjonalt anerkjent og banebrytende forskningen til Danielsen og Jensenius viser klart hvordan humaniora og samfunnsfag både bruker og brukes av, helt andre områder. Den utviser meget bred anvendelse innen et spekter av samfunnsnyttige områder som helse og psykologi, hjerneforskning, språk/lingvistikk og ikke minst, innen musikkvitenskap. I tillegg ble det lagt vekt på at prisvinnerne anvender matematikk og kvantitativ analyse, opererer med åpen vitenskap og har en høy grad av internasjonalt samarbeid. Anne Danielsen og Alexander Jensenius er sterkt nyskapende og sprenger ideen om hva innovasjon kan være. Prisvinnerne utfører banebrytende tverrfaglig arbeid som går på tvers av både fag og fakulteter og som har et meget stort anvendelsesspenn langt utenfor fagets grenser. Arbeidet deres både sammen og hver for seg er banebrytende og innovativt i alle betydninger av ordene og oppfyller klart alle nominasjonskriteriene for fremragende innovasjon.

Blant de innovasjonene det fagmiljøet de to leder står bak og som ligger til grunn også for tildelingen av prisen i 2018 er:

- Et verktøy for tidlig diagnostisering av ADHD og cerebral parese, opprinnelig utviklet for å fange musikkrelatert bevegelse
- Programvare som brukes i både medisinsk undervisning og i et økende antall studier der kroppsbevegelse og balanse står sentralt
- Utvikling av en rekke nye formidlingsformer og innovative modeller for musikkforskning